

Dětský autismus jako hlavní představitel skupiny pervazivních vývojových poruch (dále PVP) představuje i po více než 60 letech probíhajícího výzkumu stále velkou výzvu pro odborníky jak z oblasti základního výzkumu tak i pro klinické pracovníky. Závažnost této skupiny poruch byla dlouhou dobu podceňována, autismus byl zpočátku považován za velmi vzácné onemocnění. Po sjednocení a ustálení diagnostických kritérií a především díky zefektivnění diagnostických metod se však ukazuje, že se jedná o mnohem častější, navíc klinicky velmi závažné postižení. Včasná terapeutická intervence je podmíněna rozpoznáním prvních příznaků, přesnou diagnózou včetně stanovení prognózy a pečlivým dlouhodobým sledováním vývoje. Péče o pacienta s autismem je komplexní a vyžaduje pozornost celého týmu specialistů z různých medicínských oborů. Dosavadní léčebné možnosti jsou však nadále neuspokojivé. Významnou a dosud kontroverzní otázkou je vzájemný vztah mezi pervazivními vývojovými poruchami i, epilepsií a EEG epileptiformními abnormitami, které jsou s autismem ve vysoké míře asociovány. Je zvažován jejich patogenetický podíl na nepříznivém regresivním vývoji u některých pacientů, případný negativní vliv na intelektové funkce a behaviorální profil pacientů. Zdrojem inspirujících poznatků jsou také některé epileptické syndromy dětského věku, u nichž jsou pozorovány behaviorální problémy (hyperaktivita, agresivita, některé autistické rysy aj.), poruchy vývoje řeči a úbytek kognitivních schopností. Překládaná práce si klade v teoretické části za cíl kritickou rekapitulaci dosavadních poznatků z této oblasti, ve výzkumné části zodpovězení několika dosud neuspokojivě vyřešených otázek. V této souvislosti přináší některé prioritní nálezy. Výzkumná část zahrnuje oddíl klinický, zabývající se analýzou vlivu komorbidit epilepsie a EEG abnormit na klinický obraz autismu (autistickou psychopatologii, intelektový profil, regresivní fenotyp) a oddíl experimentální.